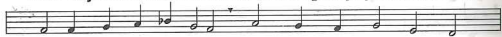

naar mijn smeekestem horen; Merk op mijn jammerklacht;

Verleen mij gunstig' oren, Daar 'k in mijn druk versmacht.

- 2 Zo Gij in 't recht wilt treden,
O HEER', en gadeslaan
Onz' ongerechtigheden;
Ach, wie zal dan bestaan?
Maar neen, daar is vergeving
Altijd bij U geweest;
Dies wordt Gij, Heer', met beving,
Recht kinderlijk gevreesd.
- 3 Ik blijf den HEER' verwachten;
Mijn ziel wacht ongestoord;
Ik hoop, in al mijn klachten,
Op Zijn onfeilbaar woord.
Mijn ziel, vol angst en zorgen,
Wacht sterker op den Heer',
Dan wachters op den morgen;
Den morgen, ach, wanneer?
- 4 Hoopt op den HEER', gij vromen;
Is Israël in nood,
Er zal verlossing komen;
Zijn goedheid is zeer groot;
Hij maakt, op hun gebeden,
Gans Israël eens vrij
Van ongerechtigheden;
Zo doe Hij ook aan mij!

PSALM 131

E = 3

Phrygisch

Mijn hart verheft zich niet, o HEER', Mijn ogen zijn niet

hoog, 'k verkeer, Ik wandel niet in 'geen te groot, Te

vreemd is voor Uw gunstgenoot.

- 2 Heb ik mijn ziel niet stilgezet,
En mij verloochend naar Uw wet,
Gelijk het pasgespeende kind
Zich stil bij zijne moeder vindt?
- 3 Mijn ziel, die naar den vrede haakt,
En 't morrend ongenoegen wraakt,
Is in mij als een kind gespeend,
En heeft zich met Uw wil vereend.
- 4 Dat Isrel op den HEER' vertrouwt,
Zijn hoop op Gods ontferming bouw',
En stil berust' in Zijn beleid,
Van nu tot in all' eeuwigheid.

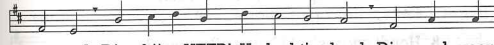
PSALM 132

Fis = 3

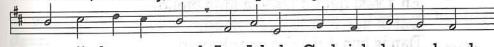
Phrygisch

Gedenk aan David, aan zijn leed; Gedenk den duurgezwo-

ren eed, Dien hij, o HEER', U plechtig deed; Dien eed, waar-

mee zijn hart en mond Aan Jakobs God zich dus verbond:

- 2 "Zo ik in mijne woning tree,
Of klimm' op mijne legerstee;
Zo ik ter nachtrust ga in vree;
Zo ik de sluim'ring zelfs geheng',
Totdat ik dezen eed volbreng':